

BOTERKNIEËN

GERRIT JAN DE ROOK IN CONVERSATION WITH MICHÉLE MATYN

Anybody invited to realize a project in 1646 is asked to engage in conversation with a previously unknown correspondent.

This conversation takes place via e-mail and stretches through the whole period during which the artists develop their initial idea into final results. 1646 invites the correspondent at the other end of this contact to figure his/her way through this actual process.

In trying to picture what result the artists' work is going to, such exchange can become a reflection on the amount of otherwise untraceable choices of the moment which make up to the artists' practice.

This issue is part of the exhibition by Michéle Matyn *Boterknieën*, April 17 2009 till May 16 2009 in 1646.

This artist
Michéle Matyn

This correspondent
Gerrit Jan de Rook

Concept and design
Nico Feragnoli

1646.

Boekhorststraat 125, 2512 cn, The Hague
The Netherlands

<http://1646.nl> - info@1646.nl

27 Maart: Gerrit Jan de Rook [GJD] aan Michèle Matyn [MM]
Dear, chère, beste Michèle,
I know nothing of you, je ne sais rien de vous, ik weet niets van u.

In which of these languages we can correspond?
Dans lesquelles de ces langues nous pouvons correspondre?
In welke van deze talen kunnen we corresponderen?

Best regards, cordialement, met vriendelijke groet,
Gerrit Jan de Rook

1 Apr: MM - GJD
Beste Gerrit Jan de Rook
Ik weet niets van u, we kunnen het beste in mijn moedertaal, het nederlands, communiceren (<http://nl.wikipedia.org/wiki/Communicatie>).
Vriendelijke groet,
Michèle

GJD - MM
Beste Michèle,
Hoe categoriseert u zichzelf?
Als 'beeldend kunstenaar' of volgens een sub-discipline?

met vriendelijke groet,
GJ

3 April - MM - GJD
Beeldend kunstenaar

GJD - MM
tekent u, maakt u schilderijen, sculpturen, grafiek, installaties, foto's en/of video
of doet u iets anders?
met vriendelijke groet,
GJ

GJD - MM
Geachte Michèle,

Ik kan niet in de schoenen van een ander treden maar als de tussenruimtes tussen mijn vragen en uw antwoorden dezelfde lengte houden, is mijn kennismaking met u afgelopen als uw tentoonstelling in den haag al maanden voorbij is.

Daarom besluit ik mijn intenties aan u te openbaren en u inspraak te geven in een gezamenlijke modus operandi.
Het lag in mijn voornemen om in 25 vragen tot een kenschets van uw werk te komen. Maar misschien houdt u niet van vragen en zeker niet van zoveel.
Hoeveel vragen wilt u mij ter beantwoording toestaan?

Met vriendelijke groet,
vanuit een zonnig den haag,
Gerrit Jan

6 April - GJD - MM

Beste Michèle,
de tijd dringt.
Daarom ik heb u - foei mij - gegoogled en beken dat ik nu veel meer van u weet.
U moet ik op de tv gezien hebben toe u de canvasprijs kreeg - maar dat was ik vergeten.
Rotkop bewonder ik, met name de mentaliteit van het tijdschrift.
En was u het niet, die ik ooit de bezem heb zien hanteren. Eigenlijk is het tamelijk zeker dat u en ik elkaars handen hebben geschud.

Dus snel ter zake in drie vragen:

1 - toont u in 1646 ook foto's van uw specialisatie die ik 'subculturen' noem maar anderen als 'gemeenschappen met eigen rituelen en stijlen' betitelen?

1b - en als dat zo is, richt u zich hier op 1 gemeenschap of op meerdere?

2 - welke van de volgende begrippen gaat op voor uw thematiek:

- * nostalgie
- * melancholie
- * camp
- * empathie
- * escapisme
- * individualisme
- * zelfontplooiing

en welke hiervan absoluut niet?

3 - ben u ook zo blij dat het weer terraskesweer is?

mg,
GJ

6 April - MM - GJD

Beste Gerrit, zullen we morgenavond afspreken in den haag, en een goed gesprek hebben??

Dat lijkt me steviger, het lukt me niet email-gewijs; ad rem en kort te antwoorden op je vragen deze dagen...

vanaf morgen ben ik in 1646
beste groeten
Michèle

10 April - GJD - MM

Beste Michèle,
Schrik niet, het is al af.
Schrik niet, het is heel anders.
Schrik niet, ik vind eigenlijk dat je er niets meer aan mag veranderen.
Zie het als en (verbale) schets, daarin ga je ook niet gummen.
Ik beweert niet dat het over u/jou gaat, het gaat over een vluchtige indruk naar aanleiding van ons gesprek.
Het enige dat ik graag zou willen bereiken is dat het de sfeer, stemming weergeeft van waaruit uw/jouw werk benaderd zou moeten worden. al is het maar grosso modo.
Langere teksten worden toch niet gelezen en nuances leidden voor de meeste kijkers maar af.
Als ge/je vindt dat het nergens op slaat, gooien we het gewoon weg.
Maar ik denk dat de tijd dringt en dat het voor dit

bestek nu/zo goed is.
c'est à vous.

mg,

GJ

(of dat van die leegte klopt weet ik niet eens, ik bekeek via googlemaps het landschap en zag in eerste instantie veel landbouw)

Niet van hier.

Vanuit Boekarest besloot ik verder te trekken in oostelijke richting. Ik was nieuwsgierig geworden door de verhalen die ik had gehoord over T. en M. Ministaatjes die per toeval waren ontstaan als residu van het laatste politieke steekspel. Overgebleven rafels aan de zomen van nieuwe ideologische bolwerken. Economisch onvruchtbare, vergeten en tijdloze gebieden.

In M. aangekomen merkte ik dat mijn hypothesen klopten. Ik kwam alleen stokoude mensen en kinderen tegen. En leegte. Veel woeste, onherbergzame leegte.

Op zekere dag zag ik temidden van dat mysterieuze, licht onheilspellende landschap op een heuveltje een jonge vrouw zitten. Toen ik dichterbij kwam, zag ik dat ze een camera op haar schoot had. Haar kapsel en contouren verraadden dat ze niet van hier was. Ze leek gedropt van een andere planeet.

Gelukkig bleek ze niet onvriendelijk en we raakten aan de praat. Ze vertelde me van de grilligheden in het landschap die haar fascineerden. Ze had lang gesproken met een oud vrouwtje in het huis in de verte. Deze had haar verhalen verteld over ronddolende geesten en versteende mensen. Zulke syntheses van mens en natuur fascineerden haar. Ze las er graag over in sprookjes, mythen en legendes. Bestond er eigenlijk wel een grens tussen realiteit en fantasie?

Ik vroeg me af of haar verblijf hier een tegenpool vormde voor het kille, rationele en economische gedrag in haar thuisland. Met haar keek ik een tijd geconcentreerd naar de twee steenklompen tegenover ons. Ik merkte dat mijn visie geleidelijk veranderde. Er ontstond een vage gloed. Heel even dacht ik zelfs dat er iets bewoog. Mijn droom werd verstoord door gerommel in mijn maag. Ik besloot dat ik ergens iets moest gaan eten. Ik schudde haar hand en vroeg haar naam. 'M.' zei ze, 'M.M.'

MM - GJD

Prachtig.
